

Wnoszący odwołanie podnosi także, że Sąd naruszył art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 207/2009. Sąd powinien był zauważyć, że dwuwymiarowe oznaczenie nie tylko zastosowane w trójwymiarowym przedmiocie, ale także do niego włączone. Zastosowanie art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 207/2009 wymaga zatem uwzględnienia wszystkich możliwych sposobów, w jakie w momencie zgłoszenia takie oznaczenie może zostać włączone do trójwymiarowego przedmiotu. Sąd wypaczył dowody, orzekając, że Izba Odwoławcza ograniczyła swoje badanie wyłącznie do towarów faktycznie znajdujących się w sprzedaży. Izba Odwoławcza wskazała bowiem wyraźnie, że jej wnioski opierały się głównie na dokonanych przez Pi-Design zgłoszeniach patentów. Niezależnie od tego odniesienie się do innych elementów materiału dowodowego, w tym do patentów i towarów faktycznie znajdujących się w sprzedaży, nie powinno być zakazane, jeżeli elementy te potwierdzają wniosek, zgodnie z którym właściwości spornego oznaczenia, takiego jak zgłoszone, mogą w przypadku włączenia go do trójwymiarowego przedmiotu służyć do uzyskania efektu technicznego. Takie podejście jest jedynie właściwe, aby zachować pewność prawa i ochronić interes publiczny leżący u podstaw art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 207/2009.

przypadkowym lub nielegalnym zniszczeniem lub przypadkową utratą, zmianą, niedozwolonym ujawnieniem lub dostępem, szczególnie wówczas, gdy przetwarzanie danych obejmuje transmisję danych w sieci?

- 3) Ponownie, w przypadku odpowiedzi twierdzącej na poprzedzające pytanie, czy wówczas gdy państwo członkowskie nie przyjmie żadnego środka w celu wykonania art. 17 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE i jeżeli pracodawca odpowiedzialny za przetwarzanie tych danych przyjmie system ograniczonego dostępu do tych danych, który nie pozwala na automatyczny dostęp do tych danych dla organu krajowego uprawnionego do kontroli warunków pracy, zasada pierwszeństwa prawa Unii Europejskiej powinna być interpretowana w ten sposób, że państwo członkowskie nie może ukarać owego pracodawcy za takie zachowanie?

(¹) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal do Trabalho de Viseu (Niemcy) w dniu 18 lipca 2012 r. — Worten — Equipamentos para o Lar, SA przeciwko ACT — Autoridade para as Condições de Trabalho

(Sprawa C-342/12)

(2012/C 295/37)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Tribunal do Trabalho de Viseu.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Worten — Equipamentos para o Lar, SA.

Strona pozwana: ACT — Autoridade para as Condições de Trabalho.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 dyrektywy 95/46/WE (¹) powinien być interpretowany w ten sposób, że rejestr czasu pracy, to znaczy rejestr wskazujący w odniesieniu do każdego pracownika godziny rozpoczęcia i zakończenia pracy, jak również przerw lub okresy spoczynku, które nie wliczane są do czasu pracy, jest objęty pojęciem danych osobowych?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy państwo portugalskie jest zobowiązane na podstawie art. 17 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE do ustanowienia środków technicznych i organizacyjnych w celu ochrony danych osobowych przed

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Plzni (Republika Czeska) w dniu 24 lipca 2012 r. — Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, o.s. (OSA) przeciwko Léčebné lázně Mariánské Lázně, a.s

(Sprawa C-351/12)

(2012/C 295/38)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Krajský soud v Plzni

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, o.s. (OSA)

Strona pozwana: Léčebné lázně Mariánské Lázně, a.s.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (¹) należy interpretować w ten sposób, iż odstępowanie od przepisów przewidzianych dla autorów za udostępnianie ich utworów w drodze transmisji telewizyjnej lub radiowej za pośrednictwem odborników telewizyjnych lub radiowych pacjentom w pokojach zakładu uzdrowiskowego, który jest przedsiębiorstwem, jest sprzeczne z art. 3 i 5 [art. 5 ust. 2 lit. e), art. 5 ust. 4 lit. b), art. 5 ust. 5]?

- 2) Czy treść tych przepisów dyrektywy dotyczących powyższego korzystania z utworu jest bezwarunkowa i wystarczająco precyzyjna, aby organizacje zajmujące się zbiorowym zarządzaniem prawami autorskimi mogły powoływać się na nie przed sądami krajowymi w sporze pomiędzy osobami fizycznymi, w przypadku gdy państwo nie dokonało właściwej transpozycji tej dyrektywy do prawa krajowego?
- 3) Czy art. 56 i nast. oraz art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (lub, w odpowiednim przypadku, art. 16 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie usług na rynku wewnętrznym⁽²⁾) należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie stosowaniu przepisów prawa krajowego, które zastrzegają wykonywanie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi na terytorium państwa tylko jednej (monopolistycznej) organizacji zajmującej się zbiorowym zarządzaniem prawami autorskimi, a tym samym nie zezwalają usługobiorcom na swobodny wybór organizacji zajmującej się zbiorowym zarządzaniem z innego państwa Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 167, s. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 376, s. 36.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per l'Abruzzo (Włochy) w dniu 25 lipca 2012 r. — Consiglio Nazionale degli Ingegneri przeciwko Comune di Castelvechio Subequo, Comune di Barisciano

(Sprawa C-352/12)

(2012/C 295/39)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per l'Abruzzo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Consiglio Nazionale degli Ingegneri

Strona pozwana: Comune di Castelvechio Subequo, Comune di Barisciano

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy prawa krajowego, które zezwalają na zawieranie pomiędzy dwoma instytucjami zamawiającymi pisemnych umów dotyczących wsparcia dla gmin w zakresie badania, analizy i projektu odbudowy centrów historycznych gmin Barisciano i Castelvechio Subequo, określonego szczegółowo w warunkach technicznych załączonych do umowy i zgodnie z przepisami krajowymi i regionalnymi obowiązującymi w tym sektorze, za wynagrodzeniem, które nie stanowi w oczywisty sposób zapłaty, jeżeli podmiot

publiczny wykonujący zamówienie może działać w charakterze podmiotu gospodarczego, są sprzeczne z dyrektywą 2004/18/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, a w szczególności z jej art. 1 ust. 2 lit. a) i d), art. 2, art. 28 i załącznikiem [II], kategorie nr 8 i 12;

- 2) Czy przepisy prawa krajowego, które zezwalają na zawieranie pomiędzy dwoma instytucjami zamawiającymi pisemnych umów dotyczących wsparcia dla gmin w zakresie badania, analizy i projektu odbudowy centrów historycznych gmin Barisciano i Castelvechio Subequo, określonego szczegółowo w warunkach technicznych załączonych do umowy oraz zgodnie z przepisami krajowymi i regionalnymi obowiązującymi w tym sektorze, za wynagrodzeniem, które nie stanowi w oczywisty sposób zapłaty, jeżeli bezpośrednio powierzenie zamówienia jest wyraźnie uzasadnione w świetle pierwotnych i wtórnych przepisów regulujących następstwa stanu nadzwyczajnego i uwzględniając określony szczególny interes publiczny, są sprzeczne w szczególności z dyrektywą 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, a w szczególności z jej art. 1 ust. 2 lit. a) i d), art. 2, art. 28 i załącznikiem [II], kategorie nr 8 i 12.

⁽¹⁾ Dz.U. L 134, s. 114.

Odwołanie wniesione w dniu 25 lipca 2012 r. przez Asa Sp. z o.o. od wyroku Sądu (trzeciej izby) z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie T-110/11, Asa przeciwko OHMI — Merck (FEMIFERAL)

(Sprawa C-354/12 P)

(2012/C 295/40)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Asa Sp. z o.o. (Przedstawiciel: M. Chimiak, adwokat)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszące odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie T-110/11;
- przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Sąd Unii Europejskiej;
- obciążenie Urzędu kosztami postępowania przed Trybunałem.